

FEIKE

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Friese en Groningse naam.

- 1] Aan de oorsprong van deze naam zou een Germaanse naam liggen die begon met 'Fred(e)-' (= 'vrede', 'veiligheid', 'bescherming'), waarbij de 'r' onder invloed van de vleivorm of de kindertaal zou zijn weggevallen.
Het kan dus om een verkorting gaan van samengestelde namen die met 'freda' begonnen, of die ermee eindigden; zoals bv. Fredeswida; Werenfreda, Wilfreda enz.
- 2] Is er verband met het Gaelic 'fiach' = 'raaf'? (Vgl. Keltische namen als Fechin, Feichin of Vigean).

*

Diversen

Feiko van Hallum, Friesland; pastoor tijdens jeugdijaren van Freerk Goslinga, de latere Heilige Frederik van Hallum († 1175; feest 3 maart).

Freerk Goslinga werd in het begin van de 12e eeuw geboren in het Friese plaatsje Hallum. Zijn vader verloor hij al vroeg. Maar van zijn moeder kreeg hij tezamen met zijn zusje een uitstekende opvoeding. De pastoor van zijn woonplaats, Feiko (of Feyko; soms Heiko genoemd), zag wel iets in Freerk. Hij begon hem Latijns te leren. Later liet hij hem op zijn kosten verder studeren in München. Op 25-jarige leeftijd werd hij te Utrecht priester gewijd. Daarna keerde hij terug naar Hallum als assistent van pastoor Feiko.

Freerk zal later klooster Mariëngaard stichten en er de eerste abt worden.

Pastoor Feiko is nooit heilig of zalig verklaard.

*

Heiligen

Fechin van Fore, West-Meath, Ierland; stichter & kluizenaar; † **664. Feest 20 januari.**

Hij was afkomstig uit het Ierse plaatsje Ballysodare als zoon van boeren of herders. Zijn moeder zou hem de naam Fechin (= 'raaf') gegeven hebben, toen ze hem als kind zag kauwen op een stukje bot dat uit een ravennest was gevallen. Uit zijn latere jeugd is een legende bewaard.

*

Legende

Eens vertrouwde zijn moeder hem de zorg toe over hun zeven koeien en het ene kalfje. Maar de man Gods was toen ook al meer bezig met de dingen van de hemel als met aardse zaken. Er kwam een wolf aan, doodde het kalfje en vrot het tot het laatste bot op. Zijn moeder was woedend en schold hem de huid vol. Hij was daar zo van onder de indruk dat hij terugging naar de wolf en riep hem bij zich, alsof het een lid van het gezin of het personeel betrof. De wolf vergat zijn boosaardig karakter, bleef staan en gaf met de bewegingen van zijn oren en staart te kennen dat hij wilde luisteren. Toen pakte onze heilige met zijn blote handen vast, bond hem een touw om zijn nek en hield hem aan de lijn. Maar nergens in de omtrek was er iets te bekennen waaraan hij hem zou kunnen vastbinden. Toen ging hij maar op een grote steen af. Met de ene hand hield hij de wolf in bedwang en met één vinger van de andere hand boorde hij een gat in de steen. Daar maakte hij de wolf aan vast. Op het vaste uur kwamen de koeien terug om gemolken te worden. Zonder angst of vrees gingen ze naar de wolf toe en lieten hem rustig drinken, alsof het hun kalfje was. De steen die de heilige met zijn vinger doorboorde, is nog te zien tot op de dag vandaag.

*

Hij werd kluizenaar en stichtte een kloostervestiging te Fore, gelegen op een rotsachtig eilandje even voor de kust. Het had geen strand, enkel steile oevers. Daar stond hij aan het hoofd van een 300 monniken. Fore is niet alleen beroemd vanwege zijn handschriften. Tegen één van de bergwanden was een watermolen gebouwd, volgens zeggen had de heilige die op wonderbare wijze met eigen handen vervaardigd.

In één van zijn levensbeschrijvingen wordt verteld dat hij bevriend was met de heilige abt-kluizenaar Ultan en Ronan. Zij hadden afgesproken dat elk zou bidden dat Ierland gespaard zou worden voor rampen: Fechin bad dat er nooit hongersnood zou zijn, Ultan: dat er nooit pest zou uitbreken en Ronan dat het nooit ten prooi zou vallen aan invallen van buitenaf.

Hij zou gestorven zijn aan de pest.